PARTICIPAREA JUNIORILOR ROMÂNI LA „EUROPENELE" DE NATAȚIE

Adrian VASILIU
transmite din **VIENA**

Trei starturi și tot atîtea prezențe în finalele unei competiții continentale de mare amploare : performanța lui Liviu Copcealău, singurul dintre cei patru reprezentanți la campionatele Europei de juniori de la Viena care a răzbit în această dificilă confruntare, este, în felul ei, unică în istoria natației românești. Și, sperăm, de bun augur pentru cariera elevului prof. Cristian Vlăduță.

Fără a se afla în formă optimă, Copcealău a concurat cu o nemărginită ambiție în toate cele trei probe la ale căror starturi s-a prezentat. Succesul său ne apare cu atît mai însemnat cu cît timpii obținuți (2:26,9 la 200 m delfin, 2:26,2 la 200 m spate și 2:28,2 la 200 m mixt) sînt departe de recordurile sale personale. Ar fi fost suficient chiar numai să se apropie de ele (2:23,7 la 200 m delfin și 2:24,9 la 200 m mixt) pentru ca tînărul dinamovist să se întoarcă de la Viena cu cel puțin o medalie. N-a reușit însă, pentru că examenul de intrare în liceu și accidentarea la un picior i-au răpit în această vară timp prețios din antrenament. Și nu numai atît : chiar antrenorul său a recunoscut, cu deplin fair-play, că a greșit — din dorința de a recupera timpul pierdut — dozarea efortului în perioada pregătitoare.

Nu este însă singurul caz asupra căruia trebuie să atragem atenția, mai ales că istoria se repetă de la un campionat la altul. Zeno Oprițescu, de pildă, care chiar în 1969 a coborît de 10 ori sub 59,0 și de 4 ori sub 58,0 pe 100 m liber, nu a reușit la Stadionbad decît 59,3. În situație identică s-a aflat și Anca Groza, care, cu o săptămînă înainte, termina cu resurse o cursă de 200 m delfin în 2:40,9, pentru ca la Viena să parcurgă aceeași distanță în 2:45,0 ! De fapt, nu prea le putem reproșa mai nimic celor doi sportivi, care au luptat cu multă ardoare pentru a intra în finalele de care i-au despărțit doar cîteva zecimi. Este însă cert că nici unul dintre ei (concluzia e valabilă și pentru Anca Georgescu la 200 m bras) nu a „prins" forma maximă la ora „H", ratînd o mare ocazie de afirmare pe plan internațional.

Cauza nu trebuie căutată decît în stilul total falimentar în care sînt selecționați înotătorii noștri pentru marile competiții internaționale. Toți cei patru reprezentanți ai României s-au văzut nevoiți — pentru ca federația de specialitate să manifeste încredere în posibilitățile lor — să obțină cu săptămîni de zile înainte cifre care le-ar fi garantat prezența în finale ! Iată însă intervenind apoi și a doua mare eroare : copiii au fost forțați perioade întregi în care, de fapt, ar fi trebuit să acumuleze în liniște. Chiar și faptul că am prezentat una dintre cele mai reduse numeric delegații, în Capitală rămînînd sportivi în formă foarte bună (Gh. Lupu, Anca Mihăescu), capabili de surprize, trebuie analizat cu multă seriozitate.

Nu e suficient să dorim ca natația noastră să iasă cît mai repede din anonimat. De la un an la altul continuă să se facă experiențe fără să se rețină elementele esențiale și, mai ales, să se pună în practică.

Acesta este, poate, lucrul cel mai dureros...

ECHIPA ROMÂNIEI — CAMPIOANĂ EUROPEANĂ LA TIR CU UN NOU RECORD MONDIAL

PLZEN, 19 *(prin telefon).*— Ziua a doua a campionatelor europene de tir (seniori— arme cu glonț), ce se desfășoară în această cunoscută localitate cehoslovacă, ne-a adus o nouă bucurie. Pentru a doua oară, în interval de 24 de ore, s-a cîntat imnul de stat al Republicii Socialiste România pe poligonul Lobci de data aceasta, în cinstea echipei române care la proba de armă liberă calibru redus 60 focuri poziția culcat (probă olimpică), a cucerit titlul de campioană a Europei. După *Petre Șandor*, care luni a devenit campion al continentului la pușcă cu aer comprimat — cu 376 p— cifră egală cu recordul lumii — s-au urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere trăgătorii români GHEORGHE VASILESCU, NICOLAE ROȚARU, ȘTEFAN ALERHAND-TAMAȘ și ȘT. CABAN. Echipa noastră, a obținut, pe lîngă titlul de campioană, și un nou record al lumii — 2380 p (v.r. 2379 p). Deși nici unul din cei patru țintași n-au ocupat vreun loc printre primele șase la individual, ei au reușit să-și adjudece locul I pe echipe datorită omogenității, rezultatelor strînse pe care le-au obținut, între 596 p (la numai două puncte diferență de cîștigătorul probei) și 594 p. Lupta pentru primul loc pe echipe a fost extrem de strînsă, formația cehoslovacă, clasată pe locul II, fiind notată cu același punctaj. Departajarea s-a făcut, conform regulamentului competiției, după cifrele realizate pe ultimele zece ținte pe care sportivii noștri au pierdut numai 3 p, iar trăgătorii gazde 10 p. REZULTATE : *armă liberă calibru redus 60 f. culcat : 1. Gorowski (R.D.G.) 598 p (record mondial egalat)*, 2. Waibel (Austria) 598 p, 3. Sadurski (Polonia) 597 p... 7. GH. VASILESCU 596 p, N. ROTARU 595 p, ȘT. ALERHAND-TAMAȘ 595 p, ȘT. CABAN 594 p (la ora convorbirii telefonice nu se cunosc locurile ocupate de cei trei trăgători români la individual). *Pe echipe : 1. ROMÂNIA 2380 p — nou record mondial*, 2. Cehoslovacia 2380 p, 3. Polonia 2378 p.

Marți s-a disputat și întrecerea la pistol cu aer comprimat — 40 focuri — (nu am avut concurenți la această probă), care a revenit sportivului *Merkel (R.F.G.) cu 385 p.* Locurile următoare au fost ocupate de Raskazov (U.R.S.S.) 385 p, și Hrnicek (Cehoslovacia) 384 p. Pe echipe au cîștigat pistolarii sovietici.

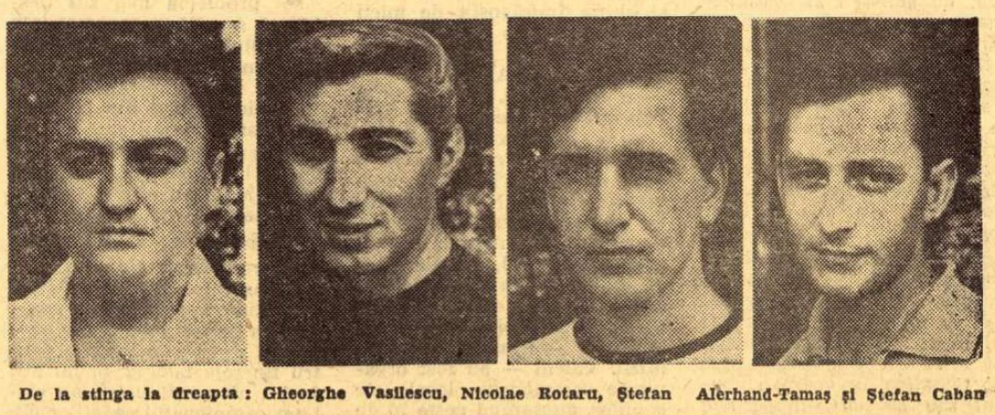

De la stînga la dreapta : Gheorghe Vasilescu, Nicolae Rotaru, Ștefan Alerhand-Tamaș și Ștefan Caban

CUPA EUROPEI LA ÎNOT ÎN PREMIERĂ

Liga europeană de natație, dînd curs unei interesante propuneri a federației de specialitate din Ungaria, a decis organizarea primei ediții a Cupei Europei la înot. Este vorba de o competiție în care se prezintă echipe complete (masculine și feminine) cu cîte un sportiv la fiecare probă clasică, departajarea urmînd să se facă pe baza unui punctaj dinainte stabilit.

La ultima conferință europeană de calendar s-a trecut la împărțirea formațiilor în 3 grupe separate. Participantele grupei A se vor întrece în zilele de 23 și 24 august la Würzburg (băieții) și Budapesta (fetele), iar cele din grupa B (unde a fost repartizată România) la Varșovia (băieții) și Dubrovnik (fetele). În același timp a fost stabilit punctajul (9—7—6—5—4—3—2—1 pentru probele individuale și 18—14—12—10—8—6—4—2 pentru ștafete) și sistemul de promovare și retrogradare în vederea ediției viitoare ; primele două clasate din grupa B (de exemplu) vor avansa în grupa cea mai puternică luînd locul ultimelor două clasate, care vor coborî în seria secundă.

Reprezentativele țării noastre se vor întrece cu înotătorii din Austria, Finlanda, Cehoslovacia, Iugoslavia, Italia, Polonia și Spania. Țări în care acest sport cunoaște o frumoasă dezvoltare. Ce șanse și perspective au reprezentanții României la această puternică confruntare ? Să facem un scurt tur de orizont asupra concursurilor precedente și rezultatelor înregistrate de competitori pentru a le putea compara. Pentru astăzi ne vom opri asupra grupei feminine de la Dubrovnik.

De la bun început trebuie precizat că cele mai mari șanse de promovare le prezintă selecționatele Iugoslaviei, Cehoslovaciei și Finlandei, ordinea lor finală fiind greu de pronosticat. Calculele estimative ne indică la probele de 100 m și 200 m craul, ca favorite, pe iugoslavele Ana Boban (62,5), Mirjana Segrt (2:17,2) și cehoslovaca Olga Kozicova (62,8 și 2:17,4). În celelalte două curse de craul (400 m și 800 m), cele mai mari șanse le au Novella Calligaris (Italia) cu 4:45,7 și 9:46,6 și recordmana europeană Marjatta Hara (Finlanda) cu 4:44,9 și 9:42,7. În mod normal, iugoslava Djurdjica Bjedov (1:17,5 și 2:51,6) trebuie să domine întrecerile brasistelor, iar romînca Agneta Sterner (70,4 și 2:36,6) pe cele de delfin. În celelalte 4 curse individuale lupta va fi deschisă, cele mai mari șanse prezentîndu-le : Anca Andrei 70,7, Zdenka Gasparac (Iugoslavia) 71,0, Ulla Patrikka (71,0) și Maria Paz Corominas (Spania) 71,5 la 100 m spate, Marilu Tilly (Finlanda) 2:30,8, Corominas 2:33,7 și Gasparac 2:33,4 la 200 m spate, Jaroslava Slavickova (Cehoslovacia) 2:35,3, Eva Sigg (Finlanda) 2:35,8 și Cristina Balaban 2:38,2 la 200 m mixt, Sigg 5:27,1 și Slavickova 5:37,4 la 400 m mixt. În sfîrșit, ștafetele iugoslaviei sînt de asemenea mari favorite. Poate doar cea a craulistelor va avea de înfruntat o rezistență mai dîrză din partea cuartetelor Italiei și Cehoslovaciei.

Lotul țării noastre are în componența sa pe Anca Groza și Liliana Dan (ambele în vîrstă de 13 ani) alături de Cristina Balaban, Agneta Șterner, Cristina Stănescu, Anca Andrei, Nicoleta Ștefănescu, Daniela Coroiu, Anca Georgescu și Lucia Radu. Obiectivul reprezentantelor țării noastre este ocuparea locului IV, la care mai concurează cu șanse Italia și Spania.

(ad. v.)

PRELIMINARIILE CURSEI DE URMĂRIRE PE ECHIPE

Hristache NAUM
transmite din **BRNO**

După ce luni a plouat torențial toată ziua, marți, vremea s-a schimbat complet, la Brno, devenind excelentă pentru plajă. Poate și aceasta este cauza pentru care tribunele velodromului au devenit din nou neîncăpătoare. Sigur este însă faptul că spectatorii au fost atrași de proba de urmărire pe echipe, care a reunit la start teamuri de mare valoare avînd în palmares performanțe de răsunet obținute la Jocurile Olimpice și la edițiile anterioare ale campionatelor mondiale. Disputa din preliminarii — echipele au evoluat fără partenere, în curse contratimp pentru calificarea în sferturile de finală — a scos în evidență excelenta pregătire a majorității formațiilor. În afară de echipa Poloniei, toate celelalte reprezentative calificate au realizat performanțe sub 4 minute, 40 sec ! Numai și această informație este suficientă pentru a caracteriza forța preliminariilor campionatului mondial de urmărire pe echipe. Cea mai bună performanță în calificări a fost obținută de echipa Cehoslovaciei (Kondr, Rezac, Puzrla, Dohnal) — 4:33,92, timp cu care a luat serioase opțiuni pentru calificarea în semifinalele probei. Rezultate remarcabile au realizat și echipele R. F. a Germaniei și Italiei — care, fără îndoială, vor fi și ele prezente în lupta pentru medalii. Din cele 15 formații care au participat, reprezentativa României, alcătuită din Marin Ioniță, Mircea Virgil, Constantin Gonțea și Ștefan Leibner (ultimul la jumătatea cursei n-a mai putut rezista ritmului...), s-a clasat pe locul 13, cu un timp modest 4:52,90. Cicliștii români n-au reușit să depășească decît formațiile Cubei și Japoniei. Iată clasamentul preliminariilor probei de urmărire pe echipe 4 000 metri (primele 8 formații s-au calificat pentru sferturile de finală) : 1. Cehoslovacia 4:33,92 ; 2. R. F. a Germaniei 4:35,46 ; 3. Italia 4:35,55 ; 4. U.R.S.S. 4:36,70 ; 5. R.D.G. 4:37,13 ; 6. Bulgaria 4:39,46 ; 7. Franța 4:39,52 ; 8. Polonia 4:40,33 ; 9. Danemarca 4:41,30 ; 10. Olanda 4:44,11 ; 11. Belgia 4:46,15 ; 12. Canada 4:46,85 ; 13. România 4:52,90 ; 14. Cuba 4:56,22 ; 15. Japonia 4:58,85. După cum se vede, unele echipe au obținut performanțe mai slabe decît cei mai buni participanți la proba de urmărire individuală !

În reuniunea de după-amiază s-au desfășurat și sferturile de finală ale probei de viteză feminină. Iată rezultatele : 1. Kiricenko (U.R.S.S.) 13,21 sec — 12,94 sec — Stuwe (R.D.G.) 13,62 sec ; Iermolaeva (U.R.S.S.) 13,06 sec — 13,37 sec — Burghard (S.U.A.) ; Mattig (R.D.G.) 13,62 sec — 14,00 sec — Zajickova (Cehoslovacia) ; Țareva (U.R.S.S.) 13,81 sec — 13,29 sec — Swinnerton (Marea Britanie). Sportivele Kiricenko, Iermolaeva și Țareva, toate din U.R.S.S. și Mattig (R.D.G.) s-au calificat pentru semifinale.

LA A CÎTA EDIȚIE SE AFLĂ C. M. DE CICLISM ?

A părut, poate, curios cititorilor noștri că, vorbind despre campionatele mondiale de ciclism, n-am precizat la a cîta ediție se află ele. Cauza nu o constituie comoditatea noastră, ci faptul că sînt imposibil de adus la același numitor toate probele campionatelor. Fiecare dintre ele are o altă dată de apariție în arena C.M., acesta fiind motivul pentru care atît forul de specialitate — F.I.A.C. — cît și ziariștii preferă să adauge — pentru a le deosebi — lîngă fiecare ediție a campionatului mondial doar anul în care ea s-a desfășurat.

Cea mai veche probă este viteza pe pistă. Ea se află la a 64-a ediție, prima dintre ele desfășurîndu-se în anul 1893 la Chicago, pe distanța de 1 milă, și revenind ciclistului A. Zimmerman (S.U.A.). Următoarele ediții, cîștigate de europeni, au avut loc la Anvers, Köln, Copenhaga, Glasgow și Viena. În anul 1899 întrecerile au fost programate din nou dincolo de Ocean, la Montreal, dar de data aceasta învingător a fost un englez : G. Summersgill. Încă de două ori (1912 — New York și 1968 — Montevideo) campionatele au fost programate în alte țări decît cele europene. Un adevărat record în materie de găzduire a campionatelor mondiale deține capitala Franței. La Paris s-au desfășurat 9 ediții ale C.M. Singurul ciclist care a reușit să cîștige 3 ediții consecutive ale campionatului mondial de viteză este englezul W. J. Bailey, în perioada anilor 1909—1911. Deținătorul actual al titlului mondial este italianul I. Borghetti, iar cel al recordului mondial (200 m lansat) sovieticul Omar Phakadze cu 10,61 s.

Iată acum datele de debut ale celorlalte probe de pistă :

— semifond (antrenament mecanic) : 1893 (pînă în 1914 s-a desfășurat pe distanța de 100 km) ; a fost reluat în 1957 disputîndu-se de-a lungul a 60 de minute. Primul campion : S. L. Mejntjes (Africa de Sud) — ultimul : G. Grassi (Italia).

— urmărire individuală : 1946. Primul campion : R. Rioland (Franța) — ultimul : M. Frey (Danemarca). Record mondial pe 4 000 m : 4:37,54 (M. Frey).

— urmărire pe echipe : 1962. Prima campioană : R. F. a Germaniei ; ultima — Italia ;

— 1 000 m cu start de pe loc : 1966. Primul campion : P. Trentin (Franța) — ultimul : N. Fresborg (Danemarca). Record mondial : 1:03,91 (P. Trentin) ;

— tandem : 1966. Primul cuplu campion : Morelon — Trentin (Franța), ultimul : Corrini — Turrili (Italia).

Probele pentru femei (viteză și urmărire individuală) au fost introduse în anul 1958.

La o serie de probe masculine, Jocurile Olimpice au contat și drept campionate mondiale : 1000 m cu start de pe loc (de la ediția din 1928 a J. O.), tandem (din 1908), urmărire pe echipe (din 1900).

Probele masculine pe șosea au fost introduse în programul C.M. în anul 1921 (cursa cu start în bloc) și în 1962 (100 km contratimp pe echipe). Și la aceste probe au contat drept campioni mondiali învingătorii din cadrul J. O. La cursa cu start în bloc primul campion a fost grecul A. Constantinides (1896), iar la echipe contratimp reprezentativa Italiei (1960). Campionii actuali sînt V. Marcelli (Italia) și echipa Suediei.

Proba feminină cu start în bloc a fost inclusă în anul 1958.

DUPĂ VICTORIA ROMÂNIEI ÎN FINALA INTER-ZONE A „CUPEI DAVIS"

DOUĂ CORESPONDENȚE SPECIALE PENTRU sportul

LONDRA: Salatiera ar trebui să se oprească mult mai la Răsărit decît am sperat noi...

Uluitor ! Neverosimil ! Incredibil ! Nu găsesc termen și nu mi-am închipuit că, în cariera mea profesională, voi avea de comentat un asemenea rezultat. Tocmai cînd întreg tenisul britanic ridicase capul, mîndru și își făcea chiar iluzii că ar putea readuce Cupa Davis în Europa...

Am scontat, toți cei ce ne ocupăm de tenis, pe un 3—0, lămuritor încă din primele două zile de întreceri. Nici la 1—2 nu și-a închipuit cineva în Anglia că s-ar putea pierde totuși calificarea în Challenge-Round, iar, mai ales, la 2—2 nu părea posibil ca Mark Cox să devină celebru prin contraperformanță... Amîndoi, și el și Stilwell, erau în formă mare — așa i-am văzut, cu cîteva zile înainte de catastrofă — și manifestau o dispoziție minunată. Jucau acasă, pe gazon, iar românii puteau considera, oricum, drept onorabilă simpla lor prezență în finala interzonală. Totul a fost contrazis — și încă în mod strălucit — de Țiriac și Năstase.

Cît despre călătoria Salatierei înapoi, peste Ocean, în Europa... Ei bine, dacă ea se va întoarce, totuși, ar trebui să se oprească mult mai la Răsărit decît am sperat noi. Și nu m-ar mai mira absolut de loc !

Patricia BESFORD
comentatoare de specialitate a revistei „WORLD SPORTS" —Londra

CLEVELAND: ROMÂNII SÎNT AȘTEPTAȚI CU DEOSEBITĂ SIMPATIE !

Făcînd un sondaj în cercurile de specialitate de peste Ocean, putem spune că americanii sînt convinși că vor păstra mai departe faimoasa Salatieră de argint, cu tot enormul progres și surprinzătoarele reușite ale tenismanilor români, care certifică în mod neîndoios dezvoltarea considerabilă a tenisului în Europa de est.

După Donald Dell, căpitanul nejucător al echipei S.U.A., americanii ar trebui — afară de vreo festă a hazardului — să-și asigure o victorie rapidă. Arthur Ashe, ca jucător nr. 1 în meciurile de simplu, precum și perechea de redutabili dubleuri Bob Lutz-Stan Smith, pot să profite din plin de avantajul pe care-l oferă rapidele terenuri cu bitum de la „Harold T. Clarke Stadium" din Cleveland, reținînd în Statele Unite titlul neoficial de campioni mondiali la tenis pe echipe.

„Nu trebuie niciodată să fii convins că ai cîștigat dinainte — ne-a declarat Donald Dell — dar, în mod normal, vom rămîne în posesia Cupei Davis." Totodată, conducătorul tehnic al echipei americane anunță că va conta în mod nemijlocit pe cei trei jucători citați mai sus, cel de al patrulea urmînd să fie, probabil, Clark Graebner. Acesta ar trebui să-l secondeze pe Ashe, la simplu. De menționat că Graebner este originar chiar din Cleveland, deci foarte acomodat cu terenurile de aici. Echipa definitivă urmează să fie anunțată numai după epuizarea turneului „open" de la Forest Hills (27 august — 7 septembrie).

Totodată, trebuie spus că jucătorii români sînt așteptați cu deosebită simpatie în acest mare centru al tenisului american. Faptul este ilustrat grăitor de declarația făcută de Arthur Ashe, imediat după victoria României, obținută în finala inter-zone. **„Nu puteam avea adversari mai simpatici decît acești remarcabili tenismani români"** — a spus marele campion și cu el este de acord întreaga opinie publică a sportului american, care așteaptă cu interes și nerăbdare să-i vadă în fața fileului pe Ion Țiriac și Ilie Năstase.

Într-adevăr, această prezență inedită a unei țări est-europene în ultima fază a marii competiții tenisiste, aduce implicit o undă de prospețime și înnoire, demne de a fi subliniate încă o dată.

Michel HENAULT
corespondentul pentru S.U.A. al Agenției de știri FRANCE—PRESSE

MĂRTURISESC C-AM PLÎNS DE BUCURIE...

A sosit în fugă cineva de la vestiar, să ne anunțe, cu sufletul la gură, că Ilie conduce cu 2—1 la seturi și 4—1... L-am întrebat cu emoție : „de unde știi ?" Și n-au trecut nici 15 minute, terminasem tocmai jocul pe centralul de la Progresul, cînd deodată, trei vechi „microbiști", trei ștafete, au adus aceeași veste : „Ilie a cîștigat ! E-adevărat ! S-a anunțat la radio, la televiziune..."

În clipa aceea, parcă mi s-au tăiat genunchii. Voiam să zic ceva, dar nu mai găseam cuvintele potrivite. Apoi, duminică dimineața, atunci cînd am citit în **Sportul**, scrisă „negru pe alb" relatarea lui Constantin Comarnischi, de la Londra, scrisă cu emoția martorului ocular, mărturisesc că m-au podidit lacrimile...

Țiriac și Năstase, ce pot să vă spun ? Un om plînge de bucurie arareori, mai ușor la necaz și nervi, sau la durere. Cu ochii în ziar, cu imaginea voastră în minte, mi-au curs totuși lacrimi pe obraz, fără să-mi dau seama.

Nu speram, nu credeam, mărturisesc sincer, în posibilitatea unei victorii. Mi se părea foarte greu, chiar imposibil. Mă gîndeam la vrăjmășia gazonului de la Wimbledon, la miza meciului și tensiunea infernală în care trebuia să se joace, la sentimentul copleșitor de responsabilitate, la cele cîteva mii de spectatori din tribune care nu țineau cu noi și a căror prezență trebuia învinsă sau, cel puțin ignorată. La atîtea dificultăți pe care un jucător de tenis le cunoaște, le simte mai bine ca oricine, pentru că le-a trăit.

E prea puțin să repet că vă felicit din toată inima !

Mai bine să vă spun că vă sînt recunoscătoare pentru acest splendid și uluitor rezultat, ce vă face o deosebită cinste, nu numai vouă, ci și întreg sportului românesc. Să vă mulțumesc pentru toate meciurile frumoase pe care ni le-ați oferit, pentru tenisul de clasă la care am asistat de atîtea ori la noi, pe Progresul.

Și, înainte de orice, pentru faptul că prin voi tenisul a renăscut. Era necunoscut, era nepopular și neîndrăgit, era disprețuit și neluat în seamă, pe unul din ultimele locuri în atenția opiniei publice și forurilor de resort.

Prin munca ta, Țiri, prin talentul tău, Ilie, prin voi amîndoi, tenisul a devenit un sport de prim rang. L-ați scos din anonimat, l-ați ridicat pe culmi, l-ați așezat pe locul pe care-l merită prin frumusețea, complexitatea și ținuta lui.

De aceea, nu mi-e rușine să mărturisesc că, acum, am plîns...

Julieta NAMIAN-BOBOC

Succesele prestigioase ale lui Ilie Năstase și Ion Țiriac în „Cupa Davis" au produs multă satisfacție în rîndurile iubitorilor sportului alb de la noi. Totodată, ele au avut darul, parcă, să stimuleze și pe tinerii noștri tenismani, concurenți într-o competiție care le este dedicată, „Cupa Galea". Astfel, după ce **Viorel Marcu, Codin Dumitrescu** și **Dumitru Hărădău** au cîștigat „zona" din localitatea belgiană Knokke Le Zoute, ei s-au calificat în turneul final de la Vichy — desfășurat de curînd și unde au obținut un merituos loc trei. Performanța este remarcabilă, dacă ne gîndim că reprezentativa de tineret a României s-a clasat, într-o companie de 25 de echipe, înaintea formațiilor similare ale Franței, Italiei, Angliei, U.R.S.S. și R. F. a Germaniei, țări unde tenisul a atins o binecunoscută valoare. Care este secretul acestei performanțe ? Este întrebarea pe care — după felicitările de rigoare — i-am adresat-o antrenorului brașovean **Ion Racoviță**, cel care a pregătit echipa și a însoțit-o apoi în întrecerile din Belgia și Franța.

— Înainte de a vă spune părerea, am să vă ofer un citat din ziarul **„Libre belgique"** apărut la 25 iulie : **„În întîlnirea cu puternica echipă a U.R.S.S., ambii jucători români, Marcu și Dumitrescu au constituit o revelație din toate punctele de vedere, dovedindu-se net superiori tinerilor lor adversari, atît la simplu cît și la dublu".**

Explicația scorului categoric de 3—0 constă în marea varietate a procedeelor tehnice. Mai precis, elevii mei au executat dese schimbări de ritm, au folosit numeroase efecte și servicii tari, încheind decisiv la fileu, orice retur insuficient de lung al tenismanilor sovietici.

Apoi, după un moment dificil în meciul cu Polonia (de la 0-2 la 3-2), în care Marcu a adus punctul victoriei, echipa noastră obținea definitiv calificarea. Același ziar, mai sus citat, sublinia că... **„românii, pentru prima lor apariție la Knokke, au reușit o lovitură de maeștri, demonstrînd buna lor pregătire fizică și tehnico-tactică, România dovedindu-se de departe cea mai bună formație a acestei zone".**

Nu pot să încheie referirile cu privire la turneul preliminar, fără să nu remarc perfecta organizare asigurată de federația belgiană de specialitate, ca și manifestările pline de simpatie ale publicului la adresa jucătorilor români.

— La ce potențial a evoluat, apoi, echipa României în turneul final de la Vichy ?

— În primul meci de la Vichy, formația noastră a întîlnit redutabila reprezentativă a Cehoslovaciei. Rezultatul este cunoscut. Am fost învinși cu 4—1, dar acest scor nu reprezintă adevărata diferență de valoare dintre cele două team-uri. Jucătorii cehoslovaci prezenți deseori în marile turnee din S.U.A., America de Sud, Italia, R. F. a Germaniei s-au impus nu atît prin tehnică și tactică, ci mai ales, prin calm, luciditate, răbdare și, în special, printr-o concentrare îndelungată. Tenismanii români au avut fluctuații. După unele căderi, ei au marcat și reveniri dar insuficiente pentru a ieși învingători. Lipsa de aplomb, o timiditate în parte justificată au dus la comiterea a numeroase greșeli elementare. Totuși, jucătorii noștri și-au dat seama că adversarii lor puteau fi învinși (n.r. Tenismanii români s-au revanșat, de altfel, în recentul turneu internațional de la Brașov, cîștigînd în fața oaspeților cehoslovaci). Ei au și reușit în următoarea partidă, aceea cu puternica și bine pregătita echipă a R. F. a Germaniei, o comportare superioară. Deși conduși cu 2—1, Marcu și juniorul Hărădău au recuperat terenul pierdut și au terminat cîștigători. Revista de specialitate, **„Tennis de France"** nota : **„Dumitru Hărădău, campionul de juniori al României, l-a dominat net pe mai experimentatul său adversar, Elzer. Datorită curajului, Hărădău a înscris prima mare surpriză a acestui turneu egalînd rezultatul la 2—2, pentru ca apoi, Marcu să treacă cu ușurință de Olsinsky..."**

Sintetizînd părerile specialiștilor francezi, aș putea spune următoarele despre evoluția tenismanilor români : ei joacă cu pasiune și muncesc mult pe teren ; procedeele tehnice sînt corecte, la nivelul celorlalte echipe participante ; gîndirea tactică este nesatisfăcătoare pe parcursul a cinci seturi ; serviciile corect executate fac dificil returul adversarului : lipsă de rutină în partidele cu miză ; concentrarea atenției, calmul și luciditatea sînt insuficiente ; pentru o mai bună pregătire psihologică, este necesar ca rodajul lor competițional să fie mereu sporit.

Încheind scurta noastră discuție cu antrenorul Ion Racoviță, se cuvine să evidențiem și meritele acestui competent și îndrăgostit dascăl al tinerilor tenismani. De zece ani, Ion Racoviță îi instruiește pe Viorel Marcu și Codin Dumitrescu ca și pe alți tineri. De la acest pedagog modest și sîrguincios, mulți copii și juniori au început să descifreze tainele tenisului. Iar acum, conducîndu-și elevii în cea mai importantă competiție de tineret, el are satisfacția să-i vadă clasați pe unul din locurile fruntașe.

C. SEVEREANU

TINERII NOȘTRI TENISMANI PE URMELE SENIORILOR

Secretul cuceririi locului trei în „Cupa Galea"

Părerile antrenorului Ion Racoviță

ISTORIA UNEI ANIVERSĂRI

„Nu hazardul a fost cel care a decis să se încredințeze organizarea campionatelor mondiale, ediția 1969, orașului Brno — spunea domnul Adriano Rodoni, președintele Uniunii Cicliste Internaționale și al Federației internaționale de ciclism amator. *Este vorba de omagiul pe care forul suprem al ciclismului l-a adus în acest fel străvechiului oraș care în urmă cu 100 de ani organiza prima cursă ciclistă".*

Această aniversare, despre care pomenește dl. Adriano Rodoni și care a avut loc la 15 august, în prima zi a campionatelor lumii, are o interesantă istorie. Pînă acum 6 ani nu s-a știut nimic despre faptul că Brno a găzduit cu un secol în urmă una dintre primele competiții ciclise din lume.

Totul a început în anul 1963, cînd în Italia a apărut cartea „Pagine di gloria del ciclismo italiano". Deși se ocupa de istoria ciclismului italian, cartea cuprindea și o serie de date statistice, precum și referiri la apariția sportului cu pedale în diferite colțuri ale lumii. Pe unul dintre iubitorii ciclismului din Cehoslovacia l-a frapat următoarea frază : „Primele curse cicliste au fost organizate pe teritoriul Austro-Ungariei, la Bruna, lîngă Viena". Să fie Bruna — s-a întrebat el — un cartier al Vienei ? Nu. Este clar că italienii au comis o greșeală. Bruna trebuie să fie orașul Brno. Dar lucrul acesta trebuia demonstrat. Și atunci s-a cercetat colecția publicațiilor din acea vreme.

La Biblioteca Universitară din Brno a fost găsit magazinul „Moravska Orlice", numărul 186 din 17 august 1869 care consemna : *„Sărbătoarea populară organizată alaltăieri la Luzanky,* (parc din Brno) *în beneficiul noului orfelinat, a atras un mare număr de oameni. Au concertat trei orchestre. O parte importantă a sărbătoririi a constituit-o competiția de velocipede desfășurată pe un traseu situat între intrarea la Luzanky și drumul spre Kralovo Pole. Primele locuri au fost ocupate de Cenek Kusy, Frantisek Novicky și Max Strakosch. Sărbătoarea s-a încheiat cu un frumos joc de artificii".*

Cartea italiană a dus, deci, la cunoașterea acestui important episod din istoria ciclismului. Chiar dacă conținea unele erori, ea a fost cea care i-a condus pe ziariștii cehoslovaci la aflarea datei la care s-a desfășurat prima cursă ciclistă în Moravia : 15 august 1869, ora 17. Lucrul este confirmat și de publicația „Tagesblatt aus Mähren" care, în numărul său din luna august 1869 inserează un anunț privind sărbătorirea amintită, invitîndu-i pe locuitorii din Brno să asiste la cursele cicliste ce vor avea loc cu acest prilej.

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368